

Staten vil vægre sig ved at være med til at sætte Broen i Stand. Jeg skal ikke i Dag bede den højtærede Minister om at stille noget Forslag i den Retning. Jeg tror, det var bedst, om man i Fred og Ro kunde forhandle med Københavns Kommunalbestyrelse om Sagen, men det er nødvendigt, at det sker snart, og jeg beder derfor den højtærede Minister om at sige mig, hvorledes Sagen i Øjeblikket ligger.

Saa har jeg endnu et Par Spørgsmaal og ligeledes et Par Anmodninger at rette til den højtærede Forsvarsminister. Jeg har i 14 Aar hvert Aar siddet paa Sessionen som Kommunalmand, og jeg ved derfra, at naar de unge Mænd blev taget til Soldat, fik de udleveret et Papir, hvorpaa de opfordredes til, naar de skulde melde sig, ikke at købe Rekvisitter, Halsbind og den Slags Ting i Butikker, men vente, til de havde meldt sig, for at ikke private skulde trække dem op. Det er en smuk Tanke fra Statens Side, men jeg er ikke sikker paa, at det smukke i Tanken bliver overholdt. Jeg skal nævne et bestemt Sted, for at Ministeren kan have noget at holde sig til, naar han skal undersøge Sagen. I Sandholm Lejr har man i een Maaned, saa vidt jeg husker i April Maaned sidste Aar, tjent 1,100 Kr. paa at sælge de Ting. Det synes jeg, man ikke burde gøre overfor Soldaterne. Jeg mener ikke, at der skal være Tilsætning ved denne Forretning, men tjene store Penge derpaa bør Staten ikke, særlig da de fleste indkaldte er Fattigfolks Børn. Og nu er Forholdet blevet endnu værre, idet de nu skal stille i Trøjen, naar de er 20 Aar. Det vil sige, at mange Forældre, som har haft deres Børn i Lære i 5 Aar, maa støtte dem i 2 Aar til, naar de er kommet ud af Lære, fordi de skal være Soldater et Par Aar. Naar Forældrene skal støtte dem saa længe, synes jeg, man ikke bør trække Penge ud af Lommen paa dem, men kun tage det højst nødvendige. Der er ogsaa oprettet Kaffe-boder, hvor Soldaterne kan drikke en Kop Kaffe. Det er oplyst for mig, at alene i een Maaned har man haft 1200 Kr. Indtægt herved. Heller ikke denne Fortjeneste synes jeg, man bør tage, og jeg henstiller til Ministeren at undersøge den Sag. Jeg har set efter paa Finansloven, men jeg kan ikke noget Sted finde, hvad disse Penge bruges til.

Saa er der en lille Ting til ude fra Lejrene, jeg vil omtale. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, skønt jeg kunde være fristet dertil. Men skønt det hører

til de Ting, som der helst skal tales saa lidt som muligt om, er der dog en Ting, som jeg vil spørge den højtærede Minister om. Ude i Lejrene findes der Lokaler, hvor Soldaterne kan sidde i deres Fritid. Ja, til at sidde og pudse i er de meget gode, men ikke til Opholdssteder for Soldaterne i deres Fritid; disse har i Virkeligheden ingen Steder at gaa hen i deres Fritid. Men saa har „Kristelig Forening for unge Mænd“ indrettet Bræddebuse omkring i Lejrene, hvor der er ret hyggeligt. Der er Varme, pæne Borde, Klaverer, hvorpaa der ofte spilles, og der synges til, og hvor Soldaterne kan sidde og skrive deres Breve, og der ligger ogsaa Blade til at læse i. Jeg undersøgte disse Blade og fandt, at der fandtes alle politiske Blade, men Lokalet var kemisk renset for „Social-Demokraten“, den findes ikke i Lejrene. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om det er forbudt at sende „Social-Demokraten“ derud, thi Soldaterne, særlig de ældre af dem, ønsker at faa Bladet derud, men de er ikke sikre paa, at de tør gøre det, man ved ikke, om det muligt skulde komme i Konflikt med et nedlagt Forbud. Jeg hører, at der i disse Dage møder en Mand her inde fra København ude i Avedørelejren med alle Dagbladene, men „Social-Demokraten“ er ikke til at faa. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om der er nedlagt Forbud imod, at det nævnte Blad kommer derud, eller hvorledes denne Sag forholder sig.

N. Jensen-Nybjerg: Naar jeg har forlangt Ordet, er det særlig for at rette Spørgsmaal dels til den højtærede Landbrugsminister og dels til den højtærede Justitsminister.

Som det vil huskes, blev der i sidste Samling af den højtærede Landbrugsminister fremsat et Lovforslag om Afløsning af Arvefæsteafgifter. Det blev fremsat her i dette Ting sidst i Marts Maaned. Det fandt almindelig Tilslutning her i Tinget, og det blev forholdsvis hurtigt sendt over i det andet Ting, idet Betænkningen blev afgivet den 9. Maj, og tredie Behandling og Oversendelse til Landstinget fandt Sted allerede den 12. Maj. Men siden har man ikke hørt noget til dette Lovforslag. Vi ved, at det var til første Behandling i Landstinget, og der blev nedsat et Udvalg, men vi har ikke hørt noget til dette Udvalg, før det nu den 30. September afgav en Beretning. Det fremgaar af denne Beretning, at man ikke har kunnet naa videre, end at man, som det